

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042672 22 U
Sarajevo, 17.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Thales DIS France SA, kojeg zastupa punomoćnik Minela Šehović, advokat iz Sarajeva, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-536-7/22 od 10.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-536-7/22 od 10.03.2022. godine, odbačena je žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 15-03-16-5-27-114/21 od 10.02.2022. godine, ugovornog organa Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH, u postupku javne nabavke pasoških knjižica, zbog nedostatka aktivne legitimacije žalitelja i konstatovano je da će se povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 KM izvršiti na osnovu posebnog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi detalje iz dosadašnjih postupaka javne nabavke, koje je provodio isti ugovorni organ. Smatra pogrešnim zaključak tuženog da nije aktivno legitimisan, te citira odredbu člana 97. Zakona o javnim nabavkama. Ističe da ima interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci, te ukazuje da je tuženi potpuno zanemario da član 97. stav 1. ZJN propisuje dva alternativno postavljena uslova za postojanje interesa u žalbenom postupku. Smatra da žalbom nije ni morao osporavati razloge zbog kojih je njegova ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva, obzirom da je izabrana ponuda neprihvatljiva, te je shodno tome u svom žalbenom zahtjevu tražio da se žalba usvoji i poništi postupak

javne nabavke. Nadalje citira član 111. stav 1. tačka d) ZJN i navodi da je žalbom zahtijevao da se postupak poništi, a postupak bi se zatim nastavio, tako što bi ugovorni organ odredio novi rok za dostavu ponuda, pa bi i tužitelj mogao podnijeti novu ponudu. Ukazuje na odluke tuženog i ovog suda, te ističe da njegov pravni interes proizilazi iz aktivnosti preduzetih u toku postupka. Navodi i da je učinio vjerovatnim da mu je mogla biti prouzrokovana šteta, a što je naveo u odgovoru na izjašnjenje ugovornog organa. Nadalje navodi da činjenica da nije osporavao razloge iz kojih njegova ponuda nije ocijenjena prihvatljivom, nije relevantna za vjerovatnost nastanka štete. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH, pokrenuo postupak javne nabavke pasoških knjižica, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 1110-1-1-47-3-70/21 od 10.09.2021. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka, dana 10.02.2022. godine, donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 15-03-16-5-27-114/21. Tužitelj je protiv navedene Odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio zbog nedostatka aktivne legitimacije. Tuženi je ovako postupio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je utvrdio da je tužiteljeva ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva, a tužitelj navedeno nije osporavao u žalbi, odnosno osporavao je samo ponudu izabranog ponuđača.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeni zaključak donesen je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbom članom 97. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerojatnim da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke, mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovoga zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke.

U skladu sa citiranom odredbom, po ocjeni ovog upravnog vijeća, pravilno je tuženi postupio, kada je osporenim zaključkom odbacio žalbu tužitelja, iz razloga nedostatka aktivne legitimacije. Naime, ovo iz razloga što iz spisa predmeta proizilazi da tužitelj nije ponudio prihvatljivu ponudu, odnosno da je njegova ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva, a iz samog sadržaja žalbe, proizilazi da tužitelj tu činjenicu nije osporavao u svojoj žalbi, već isključivo ponudu prvorangiranog ponuđača. Dakle, imajući u vidu navedeno, tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao postojanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe u smislu citirane odredbe člana 97. Zakona.

Pravilan je zaključak tuženog da tužitelj nije aktivno legitimisan za izjavljivanje žalbe, obzirom da je tužiteljeva ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva. Ovo iz razloga što je članom 97. Zakona o javnim nabavkama, utvrđena aktivna legitimacija, na način da je propisano da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku javne nabavke bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koja se u žalbi navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke. Dakle, privredni subjekt koji izjavljuje žalbu mora imati pravni interes, a taj interes ima onda kada učini vjerovatnim da mu je šteta nastupila ili je mogla nastupiti. Postojanje pravnog interesa cijeni se od slučaja do slučaja, pri čemu iz žalbe treba proizilaziti da je žalitelj pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja prava ili interesa. Tužitelj nije ni dokazao da ima aktivnu legitimaciju za izjavljivanje žalbe, odnosno pravni interes za pokretanje žalbenog postupka.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je osporeni zaključak donesen pravilnom primjenom materijalnog propisa i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja, te propisuje šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja tj. zaključka i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

